

Usko – Toivo – Rakkaus

Sanat usko, toivo ja rakkaus esiintyvät yhdessä mm. seuraavissa kohdissa (1. Kor. 13:13, 1. Tess. 1:3, 1. Tess. 5:8, Room. 5:1-5).

1. kohta;

1. Kor. 13:13. Niin pysyvät nämä kolme: usko, toivo, rakkaus. Mutta suurin niistä on rakkaus. Mikä on näiden kolmen pysyvyyden perusta? Se, että hyväksyy omalle kohdalleen sen asian, että Kristus kuoli meidän syntiemme vuoksi. Ellei niin tee, ei rakkaudenosoituksesta ole mitään hyötyä.

1. Kor. 15:1-3. Veljet, minä palautan mieleenne sen evankeliumin, jonka olen julistanut teille. Te olette ottaneet sen vastaan ja pidätte siitä kiinni, ja sen avulla te myös pelastutte, jos säilytätte sen sellaisena kuin minä sen julistin; muuten olette turhaan tulleet uskoviksi. Ennen muuta annoin teille tiedoksi tämän, minkä itse olin saanut vastaanottaa: Kristus kuoli meidän syntiemme vuoksi, niin kuin oli kirjoitettu,

2. kohta;

1. Tess. 1:3. ... kuinka usko on saanut teidät toimimaan ja rakkaus näkemään vaivaa ja kuinka kärsivällisesti te panette toivonne Herraamme Jeesukseen.

Usko lähettää toimintaan, rakkaus keksii keinot ja toivo Kristuksessa pitää toiminnassa ja antaa toimintaan voiman ja kestävyuden.

Paavali kertoo paria jaetta aikaisemmin, miten me saamme nämä kolme pysymään myös itsellämme.

Uskon, toivon ja rakkauden pysyvyyttä edeltää eläminen Jeesuksen Kristuksen yhteydessä.

1. Tess. 1:1. Paavali, Silvanus ja Timoteus tervehtivät Tessalonikan seurakuntaa, joka elää Isän Jumalan ja Herran Jeesuksen Kristuksen yhteydessä. Armo ja rauha teille.

3. kohta;

1. Tess. 5:8. Mutta meidän, jotka kuulumme päivälle, on pysyttävä raittiina: meidän on pukeuduttava uskon ja rakkauden haarniskaan ja otettava kypäräksemme pelastuksen toivo.

Usko ja rakkaus kulkevat käsi kädessä. Jos toinen puoli suojaa puuttuu, olemme suojattomia. Jumala antaa tarvittavan suojaruustuksen, koko haarniskan ja kypärän, kokonaisuutena. Meidän on kuitenkin itse pukeuduttava niihin, tai paremminkin, sallittava se, että Jumala pukee meidät.

Itse asiassa Jumala itse haluaisi olla meidän suojanamme.

1. Tess. 5:10. Kristus on kuollut puolestamme, jotta saisimme elää yhdessä hänen kanssaan, olimmepa valveilla tai kuoleman unessa.

4. kohta, jossa toivo ja rakkaus ovat sidoksissa toisiinsa.;

Room. 5:1-5. Kun nyt Jumala on tehnyt meidät, jotka uskomme, vanhurskaiksi, meillä on Herramme Jeesuksen Kristuksen ansiosta rauha Jumalan kanssa. Kristus on avannut meille pääsyn tähän armoon, jossa nyt lujasti pysymme. Me riemuitsemme siitä toivosta, että pääsemme Jumalan kirkkauteen. Me riemuitsemme jopa ahdingosta, sillä tiedämme, että ahdinko saa aikaan kestävyttä, kestävyys auttaa selviytymään koetuksesta ja koetuksesta selviytyminen antaa toivoa. Eikä toivo ole turha, sillä Jumala on vuodattanut rakkautensa meidän sydämiimme antamalla meille Pyhän Hengen.

5, 6 ja 7 kohta;

Ef. 1:15-18. Saatuani kuulla teidän uskostanne Herraan Jeesukseen ja rakkaudestanne kaikkia pyhiä kohtaan olen lakkaamatta kiittänyt Jumalaa teistä muistaessani teitä rukouksissani. Minä rukoilen, että Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala, kirkkauden Isä, antaisi teille viisauden ja näkemisen hengen, niin että oppisitte tuntemaan hänet, ja että hän valaisisi teidän sisäiset silmänne näkemään, millaiseen toivoon hän on meidät kutsunut, miten äärettömän rikkaan perintöosan hän antaa meille pyhien joukossa

Ef. 4:2-6. ... Auttakoon rakkaus teitä tulemaan toimeen keskenänne. Pyrkikää rauhan sitein säilyttämään Hengen luoma ykseys. On vain yksi ruumis ja yksi Henki, niin kuin myös se toivo,

johon teidät on kutsuttu, on yksi. Yksi on Herra, yksi usko, yksi kaste! Yksi on Jumala, kaikkien Isä! Hän hallitsee kaikkea, vaikuttaa kaikessa ja on kaikessa.

1. Piet. 1:21-23. *Hänen kauttaan te uskotte Jumalaan, joka herätti hänet kuolleista ja antoi hänelle kirkkauden, niin että te uskoessanne myös panette toivonne Jumalaan. Kun te totuudelle kuuliaisina olette puhdistautuneet elääksenne vilpittömässä, veljellisessä rakkaudessa, niin rakastakaa toisianne uskollisesti ja kaikesta sydämestänne. Olettehan te syntyneet uudesti, ette katoavasta siemenestä, vaan katoamattomasta, Jumalan elävästä ja pysyvästä sanasta.*

Sanat, usko-toivo-rakkaus, erotetaan usein toisistaan, mikä ei ole kiellettyä, koska Raamatussakin ne esiintyvät usein yksinään tai pareittain. Huono asia sen sijaan on, jos ne erotetaan alkulähteestään, Kristuksen Jeesuksen sovintokuolemasta meidän tähtemme.

Usko on välttämätön edellytys taivaaseen pääsemiseksi. Mutta ei mikä tahansa usko. Vain sellainen usko kelpaa Jumalalle, jonka Hän itse on saanut meissä aikaan – usko, joka kohdistuu Jeesukseen Kristukseen. Tämä usko tarvitsee säilyäkseen, jouduttuaan valintatilanteeseen noudattaako omaa mieltä vai Jumalan Sanaa, kestävyyttä, synnin houkutusten vastustamista, sinnikkyyttä, ja tarvittaessa suostumista kärsimykseen (eli toivoa ja rakkautta).

Jokainen ihminen joutuu olemaan jonkun uskon varassa. Eräs huonohko esimerkki;

Professori oli sanonut luennollaan, ettei hän usko mihinkään sellaiseen, mitä hän ei näe. Tällöin eräs opiskelijoista oli tokaissut; Näkeekö professori omat aivonsa?

Uskoa ei saa sekoittaa oikeaan oppiin. Ne ovat eri asioita. Oppi ei koskaan voi olla täydellistä, koska me ihmiset olemme epätäydellisiä. Opissa on enemmän tai vähemmän mukana mielipiteitä ja tulkintoja. Omaksumastaan opista kiinni pitävä on vaarassa menettää rakkauden koska ei enää kuuntele toista. Matematiikka (laskentatiede) on opeista ehkä lähimpänä täydellisyyttä. Tosin ihminen hylkää todennäköisyyslaskennan tulokset luonnontieteessä, koska ne todistavat että maailmankaikkeus on tarvinnut suunnittelijan, toteuttajan ja ohjaajan.

10:35-11:3. *Älkää siis heittäkö pois rohkeuttanne, sillä se palkitaan kerran runsaasti. Kestävyys on teille tarpeen, jotta pystyisitte täyttämään Jumalan tahdon ja siten saisitte omaksenne sen, minkä hän on luvannut. Onhan sanottu näin: Vähän aikaa vielä, vain vähän aikaa, niin tulee se (Hän), jonka on määrä tulla, eikä hän viivyttele. Kun vanhurskas palvelijani uskaa, hän saa elää, mutta jos hän luopuu, en häntä hyväksy. Me emme ole niitä, jotka luopuvat ja joutuvat tuhoon, vaan niitä, jotka uskovat ja pelastavat sielunsa. Usko on sen todellisuutta, mitä toivotaan, sen näkemistä, mitä ei nähdä. Uskoon perustuu se todistus, jonka Jumala on isistä antanut. Uskon avulla me ymmärrämme, että maailmat on luotu Jumalan sanalla: näkyvä on syntynyt näkymättömästä.*

1. Kor. 13:12-14:1. *Nyt katselemme vielä kuin kuvastimesta, kuin arvoitusta, mutta silloin näemme kasvoista kasvoihin. Nyt tietoni on vielä vajavaista, mutta kerran se on täydellistä, niin kuin Jumala minut täydellisesti tuntee. Niin pysyvät nämä kolme: usko, toivo, rakkaus. Mutta suurin niistä on rakkaus. Pyrkikää rakkauteen, ...*

Hepr. 11:40-12:7. *Jumalalla oli näet meitä varten varattuna vielä parempaa, eivätkä he siksi voineet päästä täydellisyyteen ilman meitä. Kun siis ympärillämme on todistajia kokonainen pilvi, pankaamme pois kaikki mikä painaa ja synti, joka niin helposti kietoutuu meihin. Juoskaamme sinnikkäästi loppuun se kilpailu, joka on edessämme, katse suunnattuna Jeesukseen, uskomme perustajaan ja täydelliseksi tekijään. Edessään olleen ilon tähden hän häpeästä välittämättä kesti ristillä kärsimykset, ja nyt hän istuu Jumalan valtaistuimen oikealla puolella. Ajatelkaa häntä, joka kesti syntisten ankaran vastustuksen, jotta ette menettäisi rohkeuttanne ja antaisi periksi. Vielä te ette ole joutuneet vuodattamaan vertanne taistelussa syntiä vastaan. Te olette unohtaneet tämän sanan, joka rohkaisee teitä kuin isä poikiaan: Älä väheksy, poikani, Herran kuritusta, älä masennu, kun hän ojentaa sinua - jota Herra rakastaa, sitä hän kurittaa, hän lyö jokaista, jonka pojakseen ottaa. Teidän*

kärsimyksenne on kasvatusta: Jumala kohtelee teitä omina poikinaan. Onko sellaista poikaa, jota isä ei kurittaisi?

Toivo on ...? Antaa Raamatun itse puhua, mitä toivo on;

Ps. 62:6. Hiljene, sieluni, Jumalan edessä! Hän antaa minulle toivon.

Ps. 71:5. Sinä olet minun toivoni, Herra, Herra, minun turvani nuoruudesta asti.

Ps. 119:114. Sinä olet minun suojani ja kilpeni, sinun sanaasi minä panen toivoni.

Ps. 147:11. Herra katsoo niihin, jotka häntä palvelevat, niihin, jotka panevat toivonsa Herran armoon.

Hoos. 12:7. Käänny siis Jumalasi puoleen, ole uskollinen ja noudata oikeutta ja pane aina toivosi Jumalaan.

Room. 8:23-26. ... myös me, jotka olemme ensi lahjana saaneet omaksemme Hengen, huokailemme odottaessamme Jumalan lapseksi pääsemistä, ruumiimme lunastamista vapaaksi. Meidät on pelastettu, se on varma toivomme. Mutta toivo, jonka jo näkee täyttyneen, ei enää ole toivo. Kukapa toivoo sellaista, minkä jo näkee! Jos taas toivomme jotakin mitä emme näe, me myös odotamme sitä kärsivällisesti. Myös Henki auttaa meitä, jotka olemme heikkoja. ...

Room. 15:4. Kaikki, mitä pyhät kirjoitukset sisältävät, on kirjoitettu meille opiksi, jotta saisimme siitä kestävyyttä, lohtua ja toivoa.

Kol. 1:23. Teidän on vain pysyttävä lujina uskon perustalla, horjahtamatta pois siitä toivosta, jonka teidän kuulemanne evankeliumi antaa. ...

Hepr. 6:18-20. Noilla kahdella järkähtämättömällä sanallaan, joissa hän, Jumala, ei voi valehdella, hän tahtoi rohkaista meitä, hänen turviinsa paenneita, ja kannustaa pitämään kiinni toivosta, joka on edessämme. Se toivo on elämämme ankkuri, luja ja varma. Se ulottuu väliverhon tuolle puolen. Sinne Jeesus meidän edelläkävijänämme meni, kun hän oli tullut ylipapiksi, jonka pappeus on ikuista, Melkisedekin pappeutta.

Hepr. 7:19. eihän laki tehnyt mitään täydelliseksi. Sen tilalle me olemme saaneet parempaa: toivon, joka antaa meille uskalluksen lähestyä Jumalaa.

1. Piet. 1:13. Vyöttäytykää siis, olkaa raittiit. Pitäkää ajatuksenne kirkkaina ja pankaa täysi toivonne siihen armoon, joka teille annetaan Jeesuksen Kristuksen ilmestyessä.

Rakkaus;

Niissä kohdissa, joissa usko, toivo ja rakkaus esiintyvät yhdessä, on käytetty "agape" sanaa. Se ei tarkoita veljesrakkautta eikä tunteellista rakkautta, ei sydämellisyyttä eikä hellyyttä. Se on enemmän. Ison Raamatun tietosanakirjan mukaan "agape" -sanan sisältö on "rakkaus, rakkauden osoitus, rakkausateria".

- Jumala rakastaa ihmistä "agape" -rakkaudella. Sen lisäksi Jumala rakastaa omia lapsiaan tunteellisella "filia" -rakkaudella.
- Ihminen kykenee itsekin tunteelliseen "filia" -rakkauteen mutta kykenee itse osoittamaan "agape" -rakkautta Raamatun mukaan vain pimeyttä ja ensimmäisiä sijoja kohtaan.
- Ihminen kykenee "agape" -rakkauteen muita ihmisiä kohtaan vasta sallittuaan ensin Jumalan rakastaa itseään.

1. Joh. 4:19. Me rakastamme (agape), koska Jumala on ensin rakastanut (agape) meitä.

Ateriyhteyden merkitys on meille länsimaisille ihmisille hämärtynyt.

Ilm. 3:20. Minä (Kristus) seison ovella ja kolkutan. Jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, minä tulen hänen luokseen, ja me aterioimme yhdessä, minä ja hän.

Luuk. 12:36-37. Olkaa niin kuin palvelijat, jotka odottavat isäntäänsä häistä valmiina heti avaamaan oven, kun hän tulee ja kolkuttaa. Autuaita ne palvelijat, jotka heidän herransa palatessaan tapaa valvomasta! Totisesti: hän vyöttäytyy, kutsuu heidät pöytään ja jää itse palvelemaan heitä.

Matt. 8:11. Minä (Kristus) sanon teille, että niin idästä kuin lännestä tulee monia, jotka taivasten valtakunnassa käyvät aterialle yhdessä Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin kanssa.

Fariseukset ja kirjanoppineet tiesivät ateriyhteyden merkityksen, joten he eivät voineet aterioida ns. syntisten kanssa.

Matt. 9:10-11. *Jeesus oli sitten aterialla hänen (Matteus) kodissaan. Sinne tuli myös useita publikaaneja ja muita syntisiä, ja he aterioivat Jeesuksen ja hänen opetuslastensa kanssa. Tämän nähdessään fariseukset sanoivat Jeesuksen opetuslapsille: "Kuinka teidän opettajanne syö yhdessä publikaanien ja muiden syntisten kanssa!"*

Seurakunnan kokoontumisissa oli ateriyhteys, jossa ehtoollisen vietto oli erotettuna osana.

1. Kor. 11:17-34. *Näitä ohjeita antaessani minun on moitittava teitä siitä, että yhteiset kokoontumisenne ovat teille pikemmin vahingoksi kuin hyödyksi. ... Teidän kokoontumisenne eivät ole oikeaa Herran aterian viettämistä, koska jokainen syö omia ruokiaan, niin että toinen on nälissään ja toinen juovuksissa. Ettekö voi syödä ja juoda kotonanne? Vai halveksitteko te Jumalan seurakuntaa niin että häpäisette niitä, joilla ei ole ruokaa? Mitä minun pitäisi sanoa teille? Kiittääkö teitä? Tässä asiassa en teitä kiitä.*

Olen saanut Herralta tiedoksi tämän, minkä olen myös opettanut teille: Herra Jeesus sinä yönä, jona hänet kavallettiin, otti leivän, kiitti Jumalaa, mursi leivän ja sanoi: "Tämä on minun ruumiini, joka annetaan teidän puolestanne. Tehkää tämä minun muistokseni." Samoin hän otti aterian jälkeen maljan ja sanoi: "Tämä malja on uusi liitto minun veressäni. Niin usein kuin siitä juotte, tehkää se minun muistokseni." Niin usein kuin te syötte tätä leipää ja juotte tästä maljasta, te siis julistatte Herran kuolemaa, siihen asti kun hän tulee. Niinpä se, joka arvottomalla tavalla syö tätä leipää ja juo Herran maljasta, tekee syntiä Herran ruumista ja verta vastaan. Jokaisen on tutkittava itseään, ennen kuin syö tätä leipää ja juo tästä maljasta. Se, joka syö ja juo ajattelematta, että kysymys on Kristuksen ruumiista, syö ja juo itselleen tuomion. Sen vuoksihan teidän joukossanne on paljon heikkoja ja sairaita ja monet ovat jo nukkuneet pois. Jos me itse tutkisimme itseämme, emme joutuisi tuomittaviksi. Rangaistessaan Herra kuitenkin kurittaa meitä, jotta meitä ei yhdessä maailman kanssa lopullisesti tuomittaisi. Veljeni, kun siis kokoonnutte aterioimaan, odottakaa toisianne. Se, jolla on nälkä, syököön kotonaan, jotteivät kokoontumisenne tuottaisi teille rangaistusta. Muusta annan ohjeet sitten kun tulen.

Miksi rakkaus on näistä kolmesta suurin? Kaikki kolmehan ovat kristitylle välttämättömiä.

1. Kor. 13:13. *Niin pysyvät nämä kolme: usko, toivo, rakkaus. Mutta suurin niistä on rakkaus.*

Erään vastauksen saa 1. Johanneksen kirjeestä.

- Rakkaus on yksi Jumalan ominaisuuksista (kuten on Jumalan vihakin). Usko ja toivo kohdistuvat siihen Jumalan rakkauteen, joka tuli ilmi Jeesuksessa Kristuksessa.

1. Joh. 4:7-5:5. *Rakkaat ystävät, rakastakaamme toisiamme, sillä rakkaus on Jumalasta. Jokainen, joka rakastaa, on syntynyt Jumalasta ja tuntee Jumalan. Joka ei rakasta, ei ole oppinut tuntemaan Jumalaa, sillä Jumala on rakkaus. Juuri siinä Jumalan rakkaus ilmestyi meidän keskuuteemme, että hän lähetti ainoan Poikansa maailmaan, antamaan meille elämän. Siinä on rakkaus - ei siinä, että me olemme rakastaneet Jumalaa, vaan siinä, että hän on rakastanut meitä ja lähettänyt Poikansa meidän syntiemme sovituksiksi. Rakkaat ystävät! Kun Jumala on meitä näin rakastanut, tulee meidänkin rakastaa toisiamme. Jumalaa ei kukaan ole koskaan nähnyt. Mutta jos me rakastamme toisiamme, Jumala pysyy meissä ja hänen rakkautensa on saavuttanut meissä päämääränsä. Me pysymme hänessä ja hän pysyy meissä; tämän me tiedämme siitä, että hän on antanut meille Henkeään. Me olemme nähneet, että Isä on lähettänyt Poikansa maailmaan pelastajaksi, ja siitä me todistamme. Joka tunnustaa Jeesuksen Jumalan Pojaksi, hänessä Jumala pysyy, ja hän pysyy Jumalassa. Me olemme oppineet tuntemaan Jumalan rakkauden kaikkia meitä kohtaan ja uskomme siihen. Jumala on rakkaus. Se, joka pysyy rakkaudessa, pysyy Jumalassa, ja Jumala pysyy hänessä. Jumalan rakkaus on saavuttanut meissä täyttymyksensä, kun me tuomion päivänä astumme rohkeasti esiin. Sellainen kuin Jeesus on, sellaisia olemme mekin tässä maailmassa.*

Pelkoa ei rakkaudessa ole, vaan täydellinen rakkaus karkottaa pelon. Pelossahan on jo rangaistusta; se, joka pelkää, ei ole tullut täydelliseksi rakkaudessa. Me rakastamme, koska Jumala on ensin rakastanut meitä. Jos joku sanoo rakastavansa Jumalaa mutta vihaa veljeään, hän valehtelee. Sillä se, joka ei rakasta veljeään, jonka on nähnyt, ei voi rakastaa Jumalaa, jota ei ole nähnyt. Tämän käskyn me olemmekin häneltä saaneet: joka rakastaa Jumalaa, rakastakoon myös veljeään. Jokainen, joka uskoo, että Jeesus on Kristus, on syntynyt Jumalasta, ja jokainen, joka rakastaa isää, rakastaa myös hänen lastaan. Siitä me tiedämme rakastavamme Jumalan lapsia, että rakastamme Jumalaa ja noudatamme hänen käskyjään. Sitähän Jumalan rakastaminen on, että pidämme hänen käskynsä, eivätkä ne ole raskaita noudattaa. Kaikki, mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman. Ja tämä on se voitto, tämä on maailman voittanut: meidän uskomme. Kuka sitten voittaa maailman, ellei se, joka uskoo, että Jeesus on Jumalan Poika?

Yhteenveto;

- Usko on Jumalan vaikuttamaa, että se olisi oikeaa.
- Toivo on Jumalan vaikuttamaa, että se kohdistuisi oikein.
- Rakkaus on Jumalan vaikuttamaa, muuten sillä lopultakaan ei ole mitään merkitystä.

Mistä ihminen voisi sitten ylpeillä? – Siitä että tuntee Herran, siitä että hänellä on (ateria) yhteys Herran Jeesuksen Kristuksen kanssa.

Ef. 1:17-21. Minä rukoilen, että Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala, kirkkauden Isä, antaisi teille viisauden ja näkemisen hengen, niin että oppisitte tuntemaan hänet, ja että hän valaisisi teidän sisäiset silmänne näkemään, millaiseen toivoon hän on meidät kutsunut, miten äärettömän rikkaan perintöosan hän antaa meille pyhien joukossa ja miten mittamaton on hänen voimansa, joka vaikuttaa meissä uskovissa. Se on sama väkevä voima, jota hän osoitti herättäessään Kristuksen kuolleista ja asettaessaan hänet istumaan oikealle puolelleen taivaassa, ylemmäksi kaikkia valtoja, voimia ja mahteja, ylemmäksi kaikkia herruuksia, jotka mainitaan tässä ja tulevassakin maailmassa.

Jer. 9:22-23. Näin sanoo Herra: Älköön viisas kerskuko viisaudellaan, älköön väkevä voimillaan, älköön rikas rikkaudellaan. Joka haluaa kerskua, kerskukoon sillä, että tuntee minut ja tietää, mitä minä tahdon. Sillä minä olen Herra, minun tekoni maan päällä ovat uskollisuuden, oikeuden ja vanhurskauden tekoja. Niitä minä tahdon myös teiltä, sanoo Herra.